

DECIZIA COMISIEI

din 28 noiembrie 2011

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco

(2012/C 23/07)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia Consiliului din 25 februarie 2011 privind modalitățile de renegociere a Acordului monetar dintre Guvernul Republicii Franceze, în numele Comunității Europene, și Guvernul Alteței Sale Serenisime Prințul de Monaco ⁽¹⁾, în special articolul 4,

întrucât:

- (1) La 26 decembrie 2001 a fost încheiat Acordul monetar dintre Guvernul Republicii Franceze, în numele Comunității Europene, și Guvernul Alteței Sale Serenisime Prințul de Monaco ⁽²⁾ (denumit în continuare „acordul”).
- (2) În concluziile sale din 10 februarie 2009, Consiliul a invitat Comisia să revizuiască funcționarea acordurilor monetare existente și să analizeze posibilitatea unor creșteri ale plafoanelor la emisiunile de monedă.
- (3) În Comunicarea privind funcționarea acordurilor monetare cu Principatul Monaco (denumit în continuare „Monaco”), San Marino și Vatican, Comisia a concluzionat că acordul monetar, în forma sa actuală, trebuie modificat, în vederea asigurării unei abordări mai coerente în ceea ce privește relațiile dintre Uniune și țările care au semnat un acord monetar.
- (4) Ca urmare a Deciziei Consiliului din 25 februarie 2011 și, în special, a articolului 4 din aceasta, acordul cu Monaco a fost renegociat cu succes de către Franța și Comisie în numele Uniunii. Banca Centrală Europeană (BCE) a fost asociată pe deplin la negocieri, aceasta dându-și acordul cu privire la chestiuni care intră în sfera sa de competență.

(5) Comisia a prezentat proiectul de acord renegociat Comitetului economic și financiar (CEF) în vederea emiterii unui aviz.

(6) Nici BCE, nici CEF nu consideră că acordul trebuie prezentat Consiliului,

DECIDE:

Articolul 1

Acordul dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco este aprobat.

Textul acordului este prezentat în anexa I.

Articolul 2

Vicepreședintele responsabil cu afacerile economice și monetare și cu moneda euro este autorizat prin prezenta decizie să semneze acordul prin care Uniunea Europeană își asumă obligații.

Articolul 3

Acordul intră în vigoare la 1 decembrie 2011. Acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la 28 noiembrie 2011.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2011.

Pentru Comisie
Olli REHN
Vicepreședinte

⁽¹⁾ JO L 81, 29.3.2011, p. 3.

⁽²⁾ JO L 142, 31.5.2002, p. 59.

ANEXĂ

ACORD MONETAR

între Uniunea Europeană și Principatul Monaco

UNIUNEA EUROPEANĂ, reprezentată de Republica Franceză și Comisia Europeană,

și

PRINCIPATUL MONACO,

întrucât:

- (1) La 1 ianuarie 1999, moneda euro a înlocuit moneda națională a fiecăruia dintre statele membre care participă la cea de a treia etapă a uniunii economice și monetare, printre care și Franța, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998.
- (2) Franța și Principatul Monaco erau deja legate prin acorduri bilaterale în materie monetară și bancară de dinainte de crearea monedei euro, în special prin Convenția franco-monegască din 14 aprilie 1945 referitoare la controlul schimburilor valutare și prin Acordul de bună vecinătate din 18 mai 1963.
- (3) Principatul Monaco a fost autorizat să utilizeze euro ca monedă oficială începând din 1 ianuarie 1999 în temeiul Deciziei Consiliului din 31 decembrie 1998 ⁽¹⁾.
- (4) Uniunea Europeană, reprezentată de Republica Franceză în asociere cu Comisia și BCE, a încheiat la 24 decembrie 2001 un acord monetar cu Principatul Monaco. Acordul de bună vecinătate dintre Republica Franceză și Principatul Monaco a fost actualizat în consecință.
- (5) Pe baza prezentului acord monetar, Principatul Monaco are dreptul să utilizeze în continuare euro ca monedă națională și să acorde calitatea de mijloc legal de plată bancnotelor și monedelor euro. Normele Uniunii Europene enumerate în anexa la prezentul acord se aplică pe teritoriul acestuia în condițiile prevăzute de prezentul acord.
- (6) Principatul Monaco trebuie să se asigure că dispozițiile Uniunii Europene privind monedele și bancnotele euro sunt aplicabile pe teritoriul său; aceste monede și bancnote trebuie să beneficieze de protecție adecvată împotriva falsificării; este important ca Principatul Monaco să adopte toate măsurile necesare pentru a combate falsificarea și pentru a coopera cu Comisia, cu BCE, cu Franța și cu Oficiul European de Poliție (Europol) în acest domeniu.
- (7) Prezentul acord monetar nu conferă niciun drept instituțiilor de credit și, după caz, nici altor instituții financiare situate pe teritoriul Principatului Monaco în ceea ce privește libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în Uniunea Europeană. Acesta nu conferă niciun drept instituțiilor de credit și, după caz, nici altor instituții financiare situate pe teritoriul Uniunii Europene în ceea ce privește libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii în Principatul Monaco.
- (8) Prezentul acord monetar nu obligă în niciun fel BCE și nici băncile centrale naționale să includă instrumentele financiare ale Principatului Monaco pe lista (listele) de titluri de valoare eligibile pentru operațiunile de politică monetară ale Sistemului European al Băncilor Centrale.
- (9) Fără a aduce atingere obligațiilor menționate la articolul 11 alineatul (6), pe teritoriul Principatului Monaco se află societăți de administrare care desfășoară activități de gestionare a portofoliului pentru terți sau activități de transmitere a ordinilor, ale căror servicii sunt reglementate exclusiv de legislația monegască. Aceste societăți nu pot avea acces la sistemele de plăți și la sistemele de decontare și de livrare a titlurilor de valoare.
- (10) Pentru a continua legăturile istorice care există între Franța și Principatul Monaco și principiile enunțate în Acordul monetar din 24 decembrie 2001, Uniunea Europeană și Principatul Monaco se angajează să coopereze de bunăcredință pentru a garanta implementarea cu eficacitate a prezentului acord, în ansamblul său.

⁽¹⁾ JO L 30, 4.2.1999, p. 31.

- (11) Se înființează un comitet mixt compus din reprezentanți ai Principatului Monaco, ai Republicii Franceze, ai Comisiei Europene și ai BCE care are ca scop să verifice aplicarea prezentului acord, să decidă, în condițiile stabilite la articolul 3, plafonul anual pentru emiterea monedelor, să verifice dacă proporția minimă de monede care urmează a fi introduse la valoarea nominală este adecvată și să evalueze măsurile luate de Principatul Monaco pentru a pune în aplicare legislația relevantă a Uniunii Europene.
- (12) Curtea de Justiție a Uniunii Europene trebuie să fie organismul responsabil cu soluționarea litigiilor care ar putea rezulta din neexecutarea vreunei obligații sau din nerespectarea vreunei dispoziții prevăzute în prezentul acord, în cazurile în care părțile nu au putut să ajungă în prealabil la un acord,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAȚĂ:

Articolul 1

Principatul Monaco este autorizat să utilizeze euro ca monedă oficială în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 1103/97 și (CE) nr. 974/98 modificate. Principatul Monaco dă curs legal bancnotelor și monedelor euro.

Articolul 2

Principatul Monaco nu emite bancnote și nici monede, exceptând cazul în care au fost definite condiții de emisie de comun acord cu Uniunea Europeană. Condițiile de emisie a monedelor euro începând de la 1 ianuarie 2011 sunt stabilite în articolele următoare.

Articolul 3

(1) Plafonul anual, exprimat ca valoare, pentru emiterea monedelor euro de către Principatul Monaco cuprinde:

o parte fixă, al cărei quantum inițial pentru 2011 este stabilit la 2 340 000 EUR;

o parte variabilă, corespunzând ca valoare emisiunii medii de monede pe cap de locuitor din Republica Franceză în cursul anului n-1 înmulțită cu numărul de locuitori ai Principatului Monaco.

Comitetul mixt poate revizui anual partea fixă pentru a ține seama atât de inflație – pe baza indicelui armonizat al prețurilor de consum din Franța în cursul anului n-1 –, cât și de eventualele tendințe semnificative care afectează piața monedelor euro de colecție.

(2) Principatul Monaco poate, la rândul său, să emită o monedă comemorativă specială și/sau monede de colecție cu ocazia evenimentelor importante pentru principat. În cazul în care această emisiune specială ar genera o emisiune totală superioară plafonului stabilit la alineatul (1), valoarea acestei emisiuni este luată în calcul la utilizarea restului plafonului din anul precedent și/sau este dedusă din plafonul pentru anul următor.

Articolul 4

(1) Monedele euro emise de Principatul Monaco sunt identice cu cele emise de statele membre ale Uniunii Europene care au adoptat moneda euro, în ceea ce privește valoarea nominală, cursul legal, caracteristicile tehnice, caracteristicile artistice ale feței comune, precum și caracteristicile artistice comune ale feței naționale.

(2) Principatul Monaco comunică în prealabil proiectele de față națională pentru monedele sale euro Comisiei, care verifică conformitatea acestora cu normele Uniunii Europene.

Articolul 5

Franța pune la dispoziția Principatului Monaco *Hôtel de la monnaie* din Paris pentru ca acesta să își bată moneda, în conformitate cu articolul 18 din Acordul de bună vecinătate dintre Franța și Principatul Monaco din 18 mai 1963.

Articolul 6

(1) Volumul monedelor euro emise de Principatul Monaco se adaugă la volumul monedelor emise de Franța, volumul total al emisiunii Franței urmând a fi supus aprobării de către Banca Centrală Europeană în conformitate cu articolul 128 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Cel târziu la 1 septembrie a fiecărui an, Principatul Monaco comunică Republicii Franceze volumul și valoarea nominală a monedelor euro pe care acesta prevede să le emită în cursul anului următor. De asemenea, acesta comunică Comisiei condițiile avute în vedere pentru emiterea monedelor sale.

(3) La semnarea prezentului acord, Principatul Monaco comunică informațiile menționate la alineatul (2) pentru anul 2011.

(4) Fără a aduce atingere emiterii de monede de colecție, Principatul Monaco pune în circulație la valoarea nominală cel puțin 80 % din monedele euro pe care le emite în fiecare an. Comitetul mixt verifică din cinci în cinci ani caracterul adecvat al proporției minime de monede care urmează a fi introduse la valoarea nominală și poate decide să o modifice.

Articolul 7

(1) Principatul Monaco poate să emită monede euro de colecție. Acestea sunt incluse în plafonul anual menționat la articolul 3. Emiterea de monede euro de colecție de către Principatul Monaco trebuie să respecte orientările Uniunii Europene privind monedele euro de colecție, care prevăd în special că monedele de colecție trebuie să se distingă de monedele destinate circulației prin caracteristicile lor tehnice și artistice, precum și prin denominările lor.

(2) Monedele de colecție emise de Principatul Monaco nu au curs legal în Uniunea Europeană.

Articolul 8

Principatul Monaco adoptă toate măsurile necesare pentru a combate falsificarea și pentru a coopera cu Comisia, cu BCE, cu Franța și cu Oficiul European de Poliție (Europol) în acest domeniu.

Articolul 9

Principatul Monaco se angajează:

- (a) să aplice actele juridice și normele Uniunii Europene enumerate în anexa A care intră sub incidența articolului 11 alineatul (2) și care sunt aplicate direct de Franța sau dispozițiile adoptate de Franța pentru a transpune aceste acte juridice și aceste norme în conformitate cu modalitățile de la articolul 11 alineatele (2) și (3);
- (b) să adopte măsuri echivalente cu actele juridice și normele Uniunii Europene enumerate în anexa B, care se aplică direct de statele membre sau pe care acestea le transpun, în conformitate cu modalitățile de la articolul 11 alineatele (4)-(6), în domeniile următoare:
 - legislație financiar-bancară, precum și prevenirea spălării banilor în domeniile și prin modalitățile prevăzute la articolul 11;
 - prevenirea fraudelor și a falsificării mijloacelor de plată în numerar și a altor tipuri de mijloace de plată, a medaliilor și a jetoanelor;
- (c) să aplice direct pe teritoriul său actele juridice și normele Uniunii Europene referitoare la bancnotele și monedele euro, precum și măsurile necesare folosirii euro ca monedă unică, adoptate în temeiul articolului 133 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, exceptând cazul în care există dispoziții contrare explicite prevăzute în prezentul acord. Prin intermediul Comitetului mixt, Comisia informează permanent autoritățile monegase cu privire la lista actelor și a normelor în cauză.

Articolul 10

- (1) Instituțiile de credit și, după caz, celelalte instituții financiare autorizate să își desfășoare activitatea pe teritoriul Principatului Monaco pot, în condițiile prevăzute la articolul 11, să participe la sistemele de decontare interbancare, precum și la sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare din Uniunea Europeană în aceleași condiții ca instituțiile de credit și, după caz, ca celelalte instituții financiare situate pe teritoriul Franței, cu condiția să îndeplinească condițiile prevăzute pentru accesul la aceste sisteme.
- (2) Instituțiile de credit și, după caz, celelalte instituții financiare situate pe teritoriul Principatului Monaco se supun, în condițiile prevăzute la articolul 11, aceluiași metode adoptate de *Banque de France* (Banca Franței) pentru punerea în aplicare a dispozițiilor stabilite de BCE în materie de instrumente și proceduri de politică monetară, ca instituțiile de credit și, după caz, instituțiile financiare situate pe teritoriul Franței.

Articolul 11

(1) Actele juridice adoptate de Consiliu în aplicarea articolului 129 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, coroborat cu articolul 5 alineatul (4), articolul 19 alineatul (1) sau articolul 34 alineatul (3) din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „statutul”), actele adoptate de BCE în aplicarea actelor juridice menționate anterior adoptate de Consiliu sau în temeiul articolelor 5, 16, 18, 19, 20, 22 sau al articolului 34 alineatul (3) din statut sau actele adoptate de *Banque de France* (Banca Franței) pentru implementarea actelor juridice adoptate de BCE se aplică pe teritoriul Principatului Monaco. Aceeași regulă se aplică și eventualelor modificări ale acestor acte.

(2) Principatul Monaco aplică dispozițiile adoptate de Franța pentru transpunerea actelor Uniunii referitoare la activitatea și controlul instituțiilor de credit și la prevenirea riscurilor sistemice în sistemele de plăți și în sistemele de decontare și de livrare a titlurilor de valoare, care figurează în anexa A. În acest scop, Principatul Monaco aplică, în primul rând, dispozițiile codului monetar și financiar francez referitoare la activitatea și la controlul instituțiilor de credit, precum și textele de reglementare adoptate pentru aplicarea acestora conform dispozițiilor Convenției franco-monegase privind controlul schimburilor valutare din 14 aprilie 1945 și conform schimburilor de scrisori de interpretare subsecvente dintre Guvernul Republicii Franceze și Guvernul Alteței Sale Serenissime Prințul de Monaco, din 18 mai 1963, din 10 mai 2001, din 8 noiembrie 2005 și din 20 octombrie 2010 referitoare la reglementările din domeniul bancar și, în al doilea rând, dispozițiile codului monetar și financiar francez referitoare la prevenirea riscurilor sistemice în sistemele de plăți și în sistemele de decontare și de livrare a titlurilor de valoare.

(3) Lista textelor care figurează în anexa A va fi actualizată de Comisie de fiecare dată când apare o modificare a textelor în cauză și de fiecare dată când un text nou va fi adoptat de Uniunea Europeană, ținând seama de data de intrare în vigoare și de transpunere a textelor. Actele juridice și normele enumerate în anexa A se aplică de către Principatul Monaco imediat ce sunt introduse în dreptul francez, în conformitate cu dispozițiile menționate la alineatul (2). La fiecare modificare, lista actualizată a textelor este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JOUE).

(4) Principatul Monaco adoptă măsuri echivalente cu cele adoptate de statele membre pentru aplicarea actelor Uniunii care sunt necesare punerii în aplicare a prezentului acord și care figurează în anexa B. Comitetul mixt menționat la articolul 13, printr-o procedură care urmează să fie definită de comitet, examinează echivalența dintre măsurile adoptate de Monaco și cele pe care statele membre le adoptă în aplicarea actelor Uniunii menționate anterior.

(5) Fără a aduce atingere procedurii prevăzute la alineatul (9) din prezentul articol, lista care figurează în anexa B va fi modificată prin decizie a Comitetului mixt. În acest sens, de îndată ce elaborează dispoziții legislative noi într-un domeniu vizat de prezentul acord și dacă consideră că aceste dispoziții legislative trebuie să fie incluse în lista care figurează în anexa B, Comisia informează Principatul Monaco cu privire la acest lucru. Principatul Monaco primește o copie a documentelor prezentate de

instituțiile și organismele Uniunii Europene în diferitele etape ale procedurii legislative. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JOUE) anexa B actualizată.

Comitetul mixt hotărăște, de asemenea, termenele adecvate și rezonabile pentru punerea în aplicare de către Principatul Monaco a noilor acte juridice și norme adăugate în anexa B.

(6) Principatul Monaco adoptă măsuri echivalente ca efect cu directivele Uniunii Europene enumerate în anexa B referitoare la combaterea spălării banilor, în conformitate cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională împotriva spălării banilor (GAFI). Incluziunea în anexa B a reglementărilor Uniunii Europene referitoare la combaterea spălării banilor se decide de la caz la caz de către Comitetul mixt. Celula de informații financiare a Principatului Monaco și celulele echivalente ale statelor membre ale Uniunii Europene își continuă activ cooperarea în materie de combatere a spălării banilor.

(7) Instituțiile de credit și, după caz, alte instituții financiare și alți agenți raportori aflați pe teritoriul Principatului Monaco se supun sancțiunilor și procedurilor disciplinare aplicate în caz de încălcare a actelor juridice menționate la alineatele anterioare. Principatul Monaco veghează la executarea sancțiunilor impuse de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(8) Actele juridice menționate la alineatul (1) din prezentul articol intră în vigoare în Principatul Monaco în aceeași zi ca în Uniunea Europeană pentru cele care sunt publicate în JOUE și în aceeași zi ca în Franța pentru cele care sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Republicii Franceze* (JORF). Actele juridice cu aplicabilitate generală menționate la alineatul (1) din prezentul articol nepublicate în JOUE și nici în JORF intră în vigoare începând din momentul în care sunt comunicate autorităților monegase. Actele cu aplicabilitate individuală menționate la alineatul (1) al prezentului articol sunt aplicabile imediat după ce sunt comunicate destinatarului lor.

(9) Înainte ca societățile de investiții care doresc să se stabilească pe teritoriul Principatului Monaco și care sunt susceptibile să ofere aici servicii de investiții, altele decât activitățile de gestionare a portofoliului pentru terți și de transmitere a ordinilor să primească acordul și fără a aduce atingere obligațiilor menționate la alineatul (6) din prezentul articol, Principatul Monaco se angajează să ia măsuri echivalente ca efect cu cel al actelor juridice ale Uniunii aflate în vigoare și care reglementează acest tip de servicii. Prin derogare de la procedura prevăzută la alineatul (5) din prezentul articol, aceste acte vor fi apoi integrate de Comisie în anexa B.

Articolul 12

(1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este organul jurisdicțional care are competența exclusivă pentru a soluționa orice litigiu dintre părți care ar rezulta din neexecutarea vreunei obligații sau din încălcarea vreunei dispoziții prevăzute de

prezentul acord și care nu a putut fi soluționat în cadrul Comitetului mixt. Părțile se angajează să depună toate eforturile pentru a soluționa pe cale amiabilă litigiul în cadrul Comitetului mixt.

(2) Dacă nu se poate ajunge la un acord pe cale amiabilă, Uniunea Europeană, acționând la recomandarea Comisiei, după primirea avizului din partea Franței și a BCE pentru materiile care țin de competența sa, sau Principatul Monaco poate sesiza Curtea de Justiție dacă, în urma examinării prealabile efectuate de Comitetul mixt, se adevărește că cealaltă parte nu a executat o obligație sau a încălcat o dispoziție prevăzută în prezentul acord. Hotărârea Curții are caracter obligatoriu pentru părți, care vor lua măsurile necesare pentru a se conforma acestei hotărâri într-un termen care urmează a fi stabilit de Curte în respectiva hotărâre.

(3) În cazul în care Uniunea Europeană sau Principatul Monaco nu ia măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii în termenul stabilit, cealaltă parte poate rezilia imediat acordul.

(4) Toate aspectele care vizează valabilitatea deciziilor instituțiilor sau organelor Uniunii Europene adoptate în aplicarea prezentului acord țin de competența exclusivă a Curții de Justiție a Uniunii Europene. În special, orice persoană fizică sau juridică având domiciliul pe teritoriul Principatului Monaco poate apela la căile de atac aflate la dispoziția persoanelor fizice sau juridice stabilite pe teritoriul Franței împotriva actelor juridice care le sunt adresate, indiferent de forma sau de natura acestora.

Articolul 13

(1) Comitetul mixt este compus din reprezentanți ai Principatului Monaco și ai Uniunii Europene. Comitetul realizează un schimb de opinii și de informații și adoptă deciziile menționate la articolele 3, 6 și 11. Acesta examinează măsurile adoptate de Principatul Monaco și face eforturi pentru a soluționa eventualele diferende care rezultă din aplicarea prezentului acord. De asemenea, el își adoptă propriul regulament de procedură.

(2) Delegația Uniunii Europene este compusă din reprezentanți ai Republicii Franceze, care prezidează, ai Comisiei Europene și ai Băncii Centrale Europene. Delegația Uniunii Europene adoptă prin consens regulile și procedurile.

(3) Delegația monegască este compusă din reprezentanți desemnați de ministrul de stat și este prezidată de Consilierul guvernamental pentru finanțe și economie sau reprezentantul acestuia.

(4) Comitetul mixt se întrunește cel puțin o dată pe an, precum și de fiecare dată când un membru al acestuia consideră că o reuniune este necesară pentru îndeplinirea misiunilor care îi sunt încredințate prin prezentul acord, în special având în vedere evoluțiile legislative de la nivel european, francez și monegasc. Președinția Comitetului mixt se

schimbă în fiecare an între președintele delegației Uniunii Europene și președintele delegației monegase. Comitetul mixt își adoptă deciziile cu unanimitate.

(5) Secretariatul Comitetului mixt este alcătuit din două persoane numite, una de către președintele delegației monegase, iar cealaltă de către președintele delegației Uniunii Europene. Secretariatul participă, de asemenea, la reuniunile comitetului.

Articolul 14

Oricare dintre cele două părți poate rezilia prezentul acord cu un preaviz de un an.

Articolul 15

Prezentul acord este redactat în limba franceză și va putea, dacă este cazul, să fie tradus în celelalte limbi ale Uniunii Europene. Cu toate acestea, doar versiunea franceză este considerată autentică.

Articolul 16

Prezentul acord intră în vigoare la 1 decembrie 2011.

Articolul 17

Acordul monetar din 24 decembrie 2001 este abrogat începând cu data la care intră în vigoare prezentul acord. Trimiterile la acordul din 24 decembrie 2001 se interpretează ca trimiteri la prezentul acord.

Încheiat la Bruxelles, la 29 noiembrie 2011, în trei exemplare originale în limba franceză.

Pentru Uniunea Europeană

Olli REHN
Vicepreședinte

François BAROIN
*Ministru al economiei, finanțelor
și industriei al Republicii Franceze*

Pentru Principatul Monaco

Michel ROGER
Ministru de stat

ANEXA A

Legislație financiar-bancară

Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare: pentru dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit, JO L 372, 31.12.1986, p. 1.

modificată prin:

Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE și 86/635/CEE în ceea ce privește normele de evaluare aplicabile conturilor anuale și conturilor consolidate ale anumitor forme de societăți comerciale, precum și ale băncilor și ale altor instituții financiare, JO L 283, 27.10.2001, p. 28.

Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare, JO L 178, 17.7.2003, p. 16.

Directiva 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare, JO L 224, 16.8.2006, p. 1.

Directiva 89/117/CEE a Consiliului din 13 februarie 1989 privind obligațiile în materie de publicare a documentelor contabile anuale ale sucursalelor, stabilite într-un stat membru, ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare cu sediul social în afara statului membru respectiv, JO L 44, 16.2.1989, p. 40.

Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare): pentru dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit, JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

modificată prin:

Directiva 2008/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2006/49/CE privind acoperirea capitalului firmelor de investiții și al instituțiilor de credit, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 76, 19.3.2008, p. 54.

Directiva 2009/27/CE a Comisiei din 7 aprilie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, JO L 94, 8.4.2009, p. 97.

Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, JO L 302, 17.11.2009, p. 97.

Directiva 2010/76/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și rescurtizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare, JO L 329, 14.12.2010, p. 3.

Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120.

Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor, JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

modificată prin:

Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare, JO L 79, 24.3.2005, p. 9.

Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor, JO L 68, 13.3.2009, p. 3.

Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

modificată prin:

Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private, JO L 146, 10.6.2009, p. 37.

Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120.

Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare), JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

modificată prin:

Directiva 2007/18/CE a Comisiei din 27 martie 2007 de modificare a Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind excluderea sau includerea anumitor instituții din sfera de aplicare și tratamentul expunerilor față de băncile de dezvoltare multilaterală, JO L 87, 28.3.2007, p. 9.

Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participatii în sectorul financiar, JO L 247, 21.9.2007, p. 1.

Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, JO L 319, 5.12.2007, p. 1, în ceea ce privește dispozițiile titlurilor I și II din Directiva 2007/64/CE.

Directiva 2008/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2006/48/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 81, 20.3.2008, p. 38.

Directiva 2009/83/CE a Comisiei din 27 iulie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, JO L 196, 28.7.2009, p. 14.

Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, JO L 267, 10.10.2009, p. 7, cu excepția titlului III din Directiva 2009/110/CE.

Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, JO L 302, 17.11.2009, p. 97.

Directiva 2010/16/UE a Comisiei din 9 martie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește excluderea unei anumite instituții din domeniul de aplicare, JO L 60, 10.3.2010, p. 15.

Directiva 2010/76/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și rescurtizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare, JO L 329, 14.12.2010, p. 3.

Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120.

Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, JO L 125, 5.5.2001, p. 15.

Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară, JO L 168, 27.6.2002, p. 43.

modificată prin:

Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private, JO L 146, 10.6.2009, p. 37.

Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

modificată prin:

Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare, JO L 79, 24.3.2005, p. 9.

Directiva 2008/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2002/87/CE privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurări și a firmelor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 81, 20.3.2008, p. 40.

Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120.

Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului: pentru dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit și cu excepția articolelor 15, 31-33 și a titlului III, JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

Rectificare la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004), JO L 45, 16.2.2005, p. 18.

modificată prin:

Directiva 2006/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 de modificare a Directivei 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare, în ceea ce privește anumite termene-limită, JO L 114, 27.4.2006, p. 60.

Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participății în sectorul financiar, JO L 247, 21.9.2007, p. 1.

Directiva 2008/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 76, 19.3.2008, p. 33.

Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120.

și completată prin:

Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză, JO L 241, 2.9.2006, p. 1.

Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate, JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, JO L 267, 10.10.2009, p. 7, cu excepția titlului III din Directiva 2009/110/CE.

Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE: în ceea ce privește dispozițiile de la titlurile I și II din Directiva 2007/64/CE, JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

Rectificare la Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007), JO L 187, 18.7.2009, p. 5.

modificată prin:

Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, JO L 302, 17.11.2009, p. 97.

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

—

ANEXA B

Prevenirea spălării de bani

Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

modificată prin:

Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, JO L 319, 5.12.2007, p. 1, în ceea ce privește dispozițiile titlurilor I și II din Directiva 2007/64/CE.

Directiva 2008/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2005/60/CE privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei, JO L 76, 19.3.2008, p. 46.

Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, JO L 267, 10.10.2009, p. 7, cu excepția titlului III din Directiva 2009/110/CE.

Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 15.12.2010, p. 120.

completată prin:

Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată, JO L 214, 4.8.2006, p. 29.

Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri, JO L 345, 8.12.2006, p. 1.

Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate, JO L 309, 25.11.2005, p. 9.

Prevenirea fraudei și a falsificării

Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28 mai 2001 de combatere a fraudei și a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul, JO L 149, 2.6.2001, p. 1.

Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro, JO L 373, 21.12.2004, p. 1.

modificat prin:

Regulamentul (CE) nr. 46/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2182/2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro, JO L 17, 22.1.2009, p. 5.

Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării, JO L 181, 4.7.2001, p. 6.

modificat prin:

Regulamentul (CE) nr. 44/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1338/2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării, JO L 17, 22.1.2009, p. 1.

Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind consolidarea, prin sancțiuni penale și de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro, JO L 140, 14.6.2000, p. 1.

modificată prin:

Decizia-cadru 2001/888/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2001 de modificare a Deciziei-cadru 2000/383/JAI privind consolidarea protecției împotriva falsificării, prin sancțiuni penale și de altă natură, cu ocazia introducerii monedei euro, JO L 329, 14.12.2001, p. 3.

Decizia 2001/887/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2001 privind protecția monedei euro împotriva falsificării, JO L 329, 14.12.2001, p. 1.

Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol), JO L 121, 15.5.2009, p. 37.

Decizia 2001/923/CE a Consiliului din 17 decembrie 2001 privind înființarea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”), JO L 339, 21.12.2001, p. 50.

modificată prin:

Decizia 2006/75/CE a Consiliului din 30 ianuarie 2006 de modificare și prelungire a Deciziei 2001/923/CE de instituire a unui program de schimburi, asistență și formare pentru protecția monedei euro împotriva falsificării (programul „Pericles”), JO L 36, 8.2.2006, p. 40.

Decizia 2006/849/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de modificare și prelungire a Deciziei 2001/923/CE privind crearea unui program de schimb, asistență și formare profesională pentru protecția monedei euro împotriva contrafacerii (programul „Pericles”), JO L 330, 28.11.2006, p. 28.

Legislație financiar-bancară

Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori, JO L 84, 26.3.1997, p. 22.
